

”مینی بچی - تمہیں وندر کانا چاہیئے گی ہمیں کٹسا مینا باپ ملا ہے، جسی

کوئی پی آس نہیں اور داتا کتنا زبردست ہے، لینی کی ذرا پی تمنا نہیں۔“

پرشن :- باپ کا وندر فل پارت کوٹسا ہے؟ 100% شکامی باپ کس کامنا سین سرشتی پر

آیا ہے؟

اثر :- بابا کا وندر فل پارت ہے پڑھانی کا۔ وہ سروس کی لیٹی ہیں آتی ہے۔ پالنا کرتی

ہے۔ بچکار پی دیتی ہے مینی بچی، یہ کرو۔ گیان سناتی ہے، لینی کچ نہیں۔ 100%

شکامی باپ کو کامنا ہوئی ہے مٹن اپنی بچوں کو جاکر راستا بتائوں، سرشتی کی آد مذیہ

انت کا سماچار سنائوں، بچی گٹوان بنی... باپ کی یہی کامنا ہے۔

اومر شانتی . مینی مینی روحانی بچوں کو روحانی باپ اٹسا ملا ہوٹا ہے جو کچ لینا نہیں،

کچ کانا نہیں، کچ پیتا نہیں۔ تو اُنکو کوئی آس وا اُمیند نہیں ہے اور منشون کو کوئی نہ

کوئی آس ضرور ہوتی ہے دنوان بنین، فلاٹا بنین۔ اُنکو کوئی آس نہیں، وہ اُپوہتا ہے۔ تم

نین سنا تا ایک ساڈو کھتا ہے مٹن کچ کاتا پیتا نہیں۔ یہ تو جیسی کاپی کرتی ہے۔ ساری

وشوہر ایک ہین باپ ہے جو کچ لینا کرتا نہیں۔ تو بچوں کو خیال کرنا چاہیئے گی کہ ہم کسکی

بچی ہے۔ باپ کٹسی آکر انہر پرویش کرتی ہے۔ خد کی کوئی تمنا نہیں۔ خد تو گپت ہے۔

اُنکی جیون کھاٹی کو تم بچی ہین جانتی ہو۔ تمہاری پر پی ثوری ہے جو پوری ریت

سمجھتی ہے۔ دل پر آنا چاہیئے گی کہ ہمکو اٹسا باپ ملا ہے جو نہ کچ کاتا، نہ پیتا، نہ لینا۔ کچ

پی اُنکو درکار نہیں۔ اٹسا تو کوئی ہو نہیں سکتا۔ ایک ہین نراکار اونچی تی اونچا پگوان

ہین گایا ہوٹا ہے۔ اُنکو ہین سپ یاد کرتی ہے۔ وہ تمہارا باپ پی اُپوہتا، ٹیچر پی اُپوہتا تو

سترو پی اُپوہتا ہے۔ کچ پی لیتی نہیں۔ لیکر وہ کیا کرینگی۔ یہ پی وندر فل باپ ہے۔ اپنی

لیٹی ذرا پی آس نہیں۔ اٹسا کوئی منش ہوتا نہیں۔ منش کو تو کانا کپڑا آد سپ چاہیئے۔

مجھی کچ نہیں چاہیئے۔ مجھی تو بھاتی ہے کہ آکر پنتون کو پاؤں بنائوں، مٹن ہون نراکار،

مٹن کچ نہیں لینا۔ مجھی تو اپنا آکار ہین نہیں۔ مٹن صرف اسپر پرویش کرتا ہوں۔ باقی

کاتی پیتی انکی آتما ہے۔ میری آتما کو کچ پی آس نہیں۔ ہم سروس کی لیٹی ہین آتی

ہے۔ سوچنا ہے کٹسا وندر فل کیل ہے! ایک باپ سپکا پیارا ہے۔ اُنکو ذرا پی آس نہیں۔ صرف

آکر پڑھاتی ہے، پالنا کرتی ہے۔ بچکار دیتی ہے مینی بچی یہ کرو۔ گیان سناتی ہے،

لینی کچ پی نہیں۔ کرن کراونہار باپ ہین ہے۔ سمجھو، کچ شو بابا کو دیتا، وہ کیا

کرینگی؟ ٹولی لیکر کائینگی؟ شو بابا کو شیر ہین نہیں تو لیوی کٹسی؟ اور سروس دیکو

کتنی کرتی ہے۔ سپکو اچی مت دیکر گل گل بناتی ہے۔ بچوں کو وندر کانا چاہیئے۔

باپ تو ہے ہین داتا۔ داتا پی کتنا زبردست، اور کوئی تمنا نہیں۔ برہما کو پل فرنا ہے، اتنی

بچوں کی سنپال کرنی ہے، کلانا پلانا ہے۔ پٹسا جو پی آتا ہے وہ شو بابا کی لیٹی ہین آتا ہے۔

ہم نین تو سپ کچ سواہا کر دیتا۔ یہ سپ کچ پوشیہ کی لیٹی ہے، باپ کی شریمت پر چل

پوشیہ بناتی ہے۔ باپ تو 100% شکامی ہے۔ صرف یہی فرنا ہے کہ سپکو جاکر راستا بتائوں،

سرشتی کی آد مذیہ انت کا سماچار سنائوں۔ اور تو کوئی جانتی نہیں، تم بچی ہین جانتی ہو۔

باپ، ٽيچر کي روپ ۾ پڙهائي هئ. في آڊ ڪڇ ليتي نهي. تهر شو بابا کي نام پر ليتي هو. وهان رٿرن ۾ ملتا هئ. بابا ۾ يهه تمنا هئ ڪيا ڪ هر نر سين نارائڻ بنين؟ باب تو ڊراما انوسار پڙهائي هئ. اٿسا نهي، اُنڪو آش هئ ڪ هر اونچ سين اونچ تخت نشين بنين. نهي، سارا مدار هئ پڙهائي پر، دٿوي گئون پر. اؤر ڦر اؤرون ڪو پي پڙهانا هئ. باب ديکتي هئ ڊراما انوسار ڪلپ پهلي مثل انڪي جو اٿڪت چلتي هئ، ساڪي هوڪر ديکتي هئ. بچون ڪو پي ڪهتي هئ تهر ساڪي هوڪر ديکو. اُپني ڪو پي ديکو هر پڙهتي هئ وا نهي؟ شريمت پر چلتي هئ وا نهي؟ اؤرون ڪو آپسمان بناني کي هر سروس ڪرتي هئ وا نهي؟ باب تو انڪي مڪ ڪا لون ليڪر بولتي هئ. آتما تو چئن هئ نان. مُردي ۾ تو بول نه سڪي. ضرور چئن ۾ هين آئينگي. تو باب ڪتنا نشڪامي هئ، ڪوئي آش نهي. لوڪڪ باب تو سمجهتي هئ بچي بڙي هونگي ڦر مجهي ڪلائينگي. انڪي تو ڪوئي تمنا نهي. جانتی هئ ميرا ڊراما ۾ پارٽ هين اٿسا هئ، صرف آڪر پڙهاتا هون. يهه پي نونڌ هئ. منش ڊراما ڪو بلڪل نهي جانتی.

تهر بچون ڪو يهه نشچيه هئ باب هين همڪو پڙهائي هئ. يهه برهما پي پڙهتي هئ. ضرور يهه سڀ سين اچا پڙهتي هونگي. يهه پي اچا مددگار هئ شو بابا ڪا. هماري پاس تو ڪڇ ڏن هئ نهي. بچي هين ڏن ديتي هئ اؤر ليتي هئ. دو مٺي ديتي هئ اؤر پوشيه ۾ ليتي هئ. ڪوئي کي پاس ڪڇ هئ نهي. تو ڪڇ ديتي نهي. باقي هان، اچا پڙهتي هئ تو پوشيه ۾ اچا پڊ پاتي هئ، يهه پي بهت ٿوري هئ، جنڪو ياد رهتا هئ ڪ هر نئين دنيا کي ليتي پڙهه رهي هئ. يهه ياد رهي تو پي من منايو هئ. پرنتو بهت هئ جو دنيوي باتون ۾ سميه برباد ڪرتي هئ، بابا ڪيا پڙهائي هئ، ڪئسي پڙهائي هئ، ڪتنا اونچ پڊ پانا هئ، يهه سڀ ڪڇ پوڻ جاتي هئ. آپس ۾ هين لڙتي جهڳڙتي، ٽائيم ويسٽ ڪرتي رهي هئ. جو بڙا امتحان پاس ڪرتي هئ، وهه ڪي اُپنا سميه ويسٽ نهي ڪرتي. اچي طرح پڙهينگي، شريمت پر چلينگي. شريمت پر تو چلنا پري نان. باب ڪهتي هئ تهر تو نافرمانبردار هو. شريمت ديتا هون باب ڪو ياد ڪرو تو پوڻ جاتي هو. يهه تو ڪمزوري ڪهينگي. مايا ايڪدم ناڪ سين پڪڙ ڪر، ڏس ڪر سر پر بٺڻ جاتي هئ. يهه ڀڏ ڪا مٽدان هئ نان. اچي اچي بچون پر مايا جيت پاء ليتي هئ. ڦر نام ڪسڪا بدنار هوتا هئ؟ شو بابا ڪا. گائن پي هئ گرو ڪا ڏندڪ نؤر نه پائي. اٿسي مايا سين هارني والي ڦر نؤر ڪئسي پائينگي؟ اُپني ڪلياڻ کي ليتي ٻڌي چلاني چاهيئي ڪ هر ڪئسي پرشارت ڪر بابا سين ور ٿا لين؟ ڪئسي اچي اچي مهارڻيون جئسا بن ڪر سيڪو راسنا بتائين؟ بابا سروس کي ڀڪتيان تو بهت سهج بتلاتي هئ. باب ڪهتي هئ تهر مجهي ٻلائي آئي هو، اَب مٿن ڪهتا هون ڪ مجهي ياد ڪرو تو پاون بن جائينگي. پاون دنيا کي چتر هئ نان. يهه هئ مڪيه. يهان ايمر آبجيڪٽ رکي جاتي هئ. اٿسي نهي ڪ ڊاڪٽري پڙهني هئ تو ڊاڪٽر ڪو ياد ڪرنا هئ، بئريسٽري پڙهني هئ تو ڪوئي بئريسٽر ڪو ياد ڪرنا هئ. باب ڪهتي هئ صرف مجهه ايڪ ڪو ياد ڪرو. بس، مٿن تمهاري سڀ منوڪامنا پورڻ ڪرني والا هون، تهر صرف مجهي ياد ڪرو. ڀل مايا تمڪو ڪتنا پي حيران ڪري ڦر پي ڀڏ هئ نان. اٿسي نهي، ڦٽ سين جيت پاء لينگي. اس سميه تڪ ايڪ نين پي مايا پر جيت نهي پائي هئ، جيت پاني سين ڦر جڳت جيت هوني چاهيئي. گاتي هئ مٿن غلام، مٿن غلام تير.... يهان تو مايا ڪو غلام بنانا هئ. وهان مايا ڪي ڊڪ نهي دينگي. آڄ ڪلهه تو دنيا هين

ٻڙي گندي هئي. اڪو دو ڪو دڪ ديتي هين رهتي هئي. تو ڪتنا مينا بابا هئي، جسڪو آڀني لبيئي ڪوئي تمنا نهين. اٿسي باپ ڪو ياد نهين ڪرتي وا ڪوئي ڪهي هر شو بابا ڪو مانتي هئي، برهما بابا ڪو نهين، پرنتو يه دونون اڪني هئي. بگر دلال سوڌا هو نه سڪي. بابا ڪا رت هئي، انڪا نام هين هئي پاڳيشالي رت. يه پي جانتی هو سڀ سين نمبرون اونچا هئي يه. ڪلاس ۾ مانيتر ڪا پي مان هوتا هئي. رگارڊ رڪتي هئي. نمبرون سڪيلڌا بچا تو يه هئي نان. وهان پي سڀ راجائون ڪو انڪا (شري نارائڻ ڪا) رگارڊ رڪنا هئي. يه جب سمجھي تب رگارڊ رڪني ڪا عقل آئي. يهان جب رگارڊ رڪنا سيڪو تب وهان پي رڪو. نهين تو باقي ملينگا ڪيا؟ شو بابا ڪو ياد پي نهين ڪر سڪتي. باپ ڪهتي هئي ياد سين هين تمھارا ٻيڙا پار هوتا هئي. بيحد ڪي راجائي ديتي هئي. اٿسي باپ ڪو ڪتنا ياد ڪرنا چاهيئي. اندر ۾ ڪتنا لو هونا چاهيئي. انڪا ديڪو باپ سين ڪتنا لو هئي! لو هو تب تو سوني ڪا برتن بني. جنڪا برتن سوني ڪا هونگا انڪي چلن ٻڙي فرست ڪلاس هونگي. ڊراما انوسار راجڌاني استاپن هوني هئي. انر تو سڀ پرڪار ڪي چاهيئي.

باپ سمجھاتي هئي بچي، تمھين ڪي پي غما نهين آنا چاهيئي. سمجھنا چاهيئي هر اگر سروس نهين ڪرتي تو گويا ٿاثير ويسٽ ڪرتي رهتي هئي. شو بابا ڪي يگيه ڪي ڪوئي سروس نهين ڪرينگي تو ملينگا ڪيا؟ سروسبل هين اونچ پڌ پائينگي. اپنا ڪلياڻ ڪرني ڪي لبيئي شونق رڪنا چاهيئي. نهين ڪرتي تو پڌ پرشت ڪرتي هئي. استودنت آچا پڙهتي هئي تو ٽيچر پي خوش هونگا، سمجھينگي يه همارا نام بالا ڪرينگي، انڪي ڪارڻ همڪو اضافا ملينگا. باپ ٽيچر آڌ سڀ خوش هونگي. آچي سپوت بچون پر ما باپ پي قربان جاتي هئي. جو بهت آچي سروس ڪرتي هئي تو باپ پي سن ڪر خوش هوني هئي. جو بهتون ڪي سروس ڪرتي هئي، انڪا ضرور ناماچار هونگا، اونچ پڌ پي وهي پاء سڪينگي. رات دن انڪو سروس ڪا هين اونا رهتا هئي. کان پان ڪي پرواه نهين رڪتي. سمجھاتي سمجھاتي گلا گھٽ جاتا هئي. اٿسي سڪيلڌي سروسبل بچون ڪو هين اونچ پڌ پانا هئي. يه تو 21 جنمون ڪي بات هئي، سو پي ڪلپ ڪلپانتر ڪي لبيئي. جب رزلت نڪلينگي تب سمجھينگي، ڪس نين سروس ڪي، ڪتنون ڪو راستا بتايا. ڪٽريڪٽرس ڪو پي سڌارنا ضروري هئي. مهارتي، گهوڙي سورا، پيادي.... نام تو هئي نان. سروس نهين ڪرتي تو سمجھنا چاهيئي هر پيادي هئي. اٿسا ڪوئي نه سمجھي ڪ هر نين ڌن سين مدد ڪي هئي، اس ليئي همارا پڌ اونچا هونگا. يه بلڪل پوئل هئي. سارا مدار سروس اوڙ پڙهائي پر هئي. باپ تو بهت آچي ريت سمجھاتي رهتي هئي ڪ بچي پڙه ڪر اونچا پڌ پائي. ڪلپ ڪلپ ڪا آڀني ڪو گهاٽا نه ڊالين. بابا ديڪتي هئي يه آڀني ڪو گهاٽا ڊال رهي هئي. انڪو پتا نهين پرتا، اسر هين خوش هو جاتي هئي ڪ هر نين پئسي ديئي هئي اس ليئي مالها ۾ نزديڪ آئينگي. پرنتو پل پئسا ديئا ليڪن ناليچ نهين ڌارڻ ڪي، يوگ ۾ نهين رهي تو وه ڪيا ڪام ڪي! اگر رحم نهين ڪرتي تو باقي باپ ڪو ڪيا فالو ڪرتي هئي؟ باپ تو آئي هين هئي بچون ڪو گُل گُل بناني. جو بهتون ڪو گُل گُل بنائينگي ان پر باپ پي بلهار جائينگي. استول سروس پي بهت هئي. جئسي پنداري ڪي بابا بهت مهما ڪرتي هئي، انڪو بهتون ڪي آشيرواد ملتي هئي. جو جتني سروس ڪرتي هئي، وه اپنا هين ڪلياڻ ڪرتي هئي، آڀني هڏيان سروس ۾ ديتي هئي، آڀني هين ڪمائي ڪرتي هئي. بهت هڏي پيار سين سروس ڪرتي هئي. جو ڪٽپٽ ڪرتي هئي، وه آڀني هين تقدير خراب ڪرتي هئي. جنر لوپ هونگا انھين وه ستائينگا. تر سڀ وانپرستي هو. سيڪو واڻي سين پري جانا هئي. آڀني سين

پوڄنا چاهيئي ساري دن ۾ هر ڪٿي سروس ڪرتي هئ. ڪوئي بچون ڪو تو سروس بگر سڪ نهين آتا. ڪوئي ڪوئي ڪو گر هچاري بننتي هئ، ٻڌي پروا پڙهائي پر. بابا تو سڀڪو ايڪرس پڙهاتي هئ، ٻڌي ڪوئي ڪي ڪسي هوتي، ڪوئي ڪي ڪسي هوتي هئ. ڦر پي پرشارت تو ڪرنا چاهيئي. نهين تو ڪلپ ڪلپانتر ڪا پڌ اٿسا هو جائينگا. پچاڙي ۾ جب رزلت نڪلينگي تو سڀ ساڪياتڪار ڪرينگي. ساڪياتڪار ڪرڪي ڦر ٿر نسفر هو جائينگي. شاسترون ۾ پي هئ ڪ پچاڙي ۾ بهت پڇتاتي هئ ڪ مفت سميه ويست ڪيئا. ڪلپ ڪلپانتر ڪا بهت دوڪا ڪايا. باپ تو ساوڌان ڪرتي رهتي هئ. شو بابا ڪي تو يهي تمنا هئ ڪ بچي پڙه ڪر اونچ پڌ پائين، اوڙ ڪوئي اپني تمنا نهين هئ. اُنڪي ڪام ڪي پي ڪوئي وستو نهين هئ. باپ سمجھاتي هئ بچي، انترمي بنو. دنيا تو ساري باهرمي هئ. تهر هو انترمي. اپني اوستا ڪو ديڪنا هئ اوڙ سڌارني ڪا پي پرشارت ڪرنا هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

1- ساڪي هوڪر سِير ڪي پارت ڪو ديڪو هر اچي ريت پڙه ڪر دوسرون ڪو پڙهاتي هئ يا نهين؟ آپسمان بناني ڪي شيوا ڪرتي هئ؟ اپنا سميه دنيوي باتون ۾ برباد مت ڪرو.

2- انترمي بن اپني آپڪو سڌارنا هئ. اپني ڪلياڻ ڪا شوق رکنا هئ. سروس ۾ بزي رهنا هئ. باپ سمان رحمدل ضرور بننا هئ.

وردان - سقل ڪرني ڪي وڌي سين سقلتا ڪا وردان پراپت ڪرني والي ورداني مورت پو

سنگر يگ پر آپ بچون ڪو ورثا پي هئ تو وردان پي هئ ڪ ”سقل ڪرو اوڙ سقلتا پاڻو“. سقل ڪرنا هئ بيج اوڙ سقلتا هئ قل. اَگر بيج اچا هئ تو قل نهين ملي يهه هو نهين سکتا. تو جئسي دوسرون ڪو ڪهتي هو ڪ سميه، سنڪلپ، سمپتي سڀ سقل ڪرو. اَڻسي اپني سرو خزانون ڪي لسٽ ڪو چيڪ ڪرو ڪ ڪوئسا خزانا سقل هوئا اوڙ ڪوئسا وئرت. سقل ڪرتي رهو تو سرو خزانون سين سمپن ورداني مورت بن جائينگي.

سلوگن - پرماتمر آوارڊ ليني ڪي ليئي وئرت اوڙ نڱيتو ڪو آوائڊ ڪرو.

برهما باپ سمان بنني ڪي ليئي وهيش پرشارت

برهما باپ سمان ڪسي پي بات ڪي وستار ۾ نه ڄاڪر، وستار ڪو بندي لڱاءِ بندي ۾ سما دو، بندي بن ڄائو، بندي لڱا دو، بندي ۾ سما ڄائو تو سارا وستار، ساري جال سيڪنڊ ۾ سما جائينگي اوڙ سميه بچ جائينگا، محنت سين چوٽ جائينگي. بندي بن بندي ۾ لولين هو جائينگي.